

Moduł FA2: Elementy religioznawstwa - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Moduł FA2: Elementy religioznawstwa
Kod przedmiotu	08.1-WH-KP-FER-S16
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Kulturoznawstwo
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zaznajomienie studenta z głównymi zagadnieniami religioznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem analizy doktryn wybranych religii świata.

Wymagania wstępne

Brak.

Zakres tematyczny

1) Różnorodność teorii religii, typy religii, aspekty religijności; 2) Religioznawstwo a religiologia, teologia i filozofia religii; 3) Socjologiczne, psychoanalityczne i socjobiologiczne wyjaśnienia religii;4) Problemy niewspółmierności doktryn religijnych oraz pluralizmu religijnego; 5) Metodologiczne problemy religioznawstwa; 6) Główne szkoły religioznawcze; 7) Religia a nauka, kultura, społeczeństwo; 8) Wybrane motywy religijne religii prehistorycznych, szamanizmu, konfucjanizmu, taoizmu, taoizmu, hinduizmu, buddyzmu, zaratusztrianizmu, judaizmu chrześcijaństwa, islamu.

Metody kształcenia

Prelekcja, przedstawienie prezentacji z wykorzystaniem technologii multimedialnych, praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym, pogadanka.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ma uporządkowaną wiedzę ogólną (obejmującą terminologię, teorię i metodologię) dotyczącą różnych dziedzin kultury i jej historii.	• K_W03	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • praca pisemna	• Ćwiczenia
ma uporządkowaną wiedzę szczegółową w niektórych obszarach refleksji nad kulturą; historii kultury i sztuki, kultury artystycznej, filozofii kultury, wiedzy o teatrze i dramacie, historii religii.	• K_W05	• aktywność w trakcie zajęć • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • praca pisemna	• Ćwiczenia
potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie teorii kultury, historii kultury i sztuki, teorii dyskursu, antropologii i filozofii kultury; biegłe posługuje się komputerem i Internetem.	• K_U01	• aktywność w trakcie zajęć • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia
posiada elementarne umiejętności badawcze (formułowanie i analiza problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentacja wyników) pozwalające na rozwiązanie typowych zadań/problemów.	• K_U04	• aktywność w trakcie zajęć • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • praca pisemna	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
jest wrażliwy na etyczne problemy współczesnej kultury. Rozpoznaje standardy etyczne, dąży do ich realizacji w praktyce zawodowej.	• K_K04	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia
Wykazuje niezależność i samodzielność w myśleniu, rozumiejąc i szanując różnice kulturowe.	• K_K09	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia
docenia rolę refleksji humanistycznej dla kształtowania się więzi kulturowych i społecznych, na poziomie lokalnym i globalnym.	• K_K10	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Poszczególne zajęcia zaliczane będą na podstawie aktywności na zajęciach, przygotowanej prezentacji oraz ustnego kolokwium. Warunkiem zaliczenia całego kursu będzie przygotowanie pracy pisemnej na zadany temat z obszaru zagadnień omawianych w czasie ćwiczeń.

Literatura podstawowa

1. Baranowski W., Świat islamu, Łódź 1987.
2. Bhagawadgita czyli Peśń Pana, Wrocław – Warszawa – Kraków – Łódź 1988 (wraz ze Wstępem Hanny Wałkowskiej).
3. Bronk A., Podstawy nauk o religii, Lublin 2003.
4. Boyce M., Zaratusztrianie. Wiara i życie, Łódź 1988.
5. Buddyzm, Sieradzan M., Jaworski W, Dziwisz M. (red.), Kraków 1987.
6. Cook M., Koran, Warszawa 2001.
7. Dawkins R., Samolubny gen, Warszawa 1996.
8. Durkheim É., Elementarne formy życia religijnego: system totemiczny, Warszawa 1990.
9. Durkheim É., Zasady metody socjologicznej, Warszawa 2000.
10. Dziwisz M., Taoizm, (red.), Kraków 1988.
11. Eliade M., Historia wierzeń i idei religijnych, T. 1-3 Warszawa 1988-1995.
12. Eliade M., Szamanizm i archaiczne techniki ekstazy, Warszawa 2001.

13. Encyklopedia religii, PWN.
14. Freud S., Poza zasadą przyjemności, Warszawa 1976.
15. Knott K., Hinduizm, Warszawa 2000.
16. Koran, Warszawa 1986 (wraz z Wprowadzeniem Józefa Bielawskiego).
17. Lao-tsy, Tao-Te-King czyli Księga Drogi i Cnoty, [w:] „Literatura na Świecie” 1987, Nr 1 (186), s. 3-72.
18. Mejr M., Buddyzm. Zarys historii buddyzmu w Indiach, Warszawa 2001.
19. Pismo święte Starego i Nowego Testamentu, Poznań – Warszawa 1990.
20. Tyloch W., Judaizm, Warszawa 1987.
21. Wilson E. O., O naturze ludzkiej, Warszawa 1988.
22. Wilson E. O., Socjobiologia : wydanie popularnonaukowe, Poznań cop. 2000.
23. Żbikowski T., Prawie wszystko o Tao, „Literatura na Świecie” 1987, Nr 1 (186), s. 73-84.

Literatura uzupełniająca

-

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Piotr Bylica, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 09-09-2016 10:28)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ